

aldrig burde være kommen ind i Hæren. Det staaer derfor for mig som en Betingelse for, at jeg skal kunne stemme for at bringe det store Offer, Forslaget fordrer, at Stillingsvæsen og Villaarsbygning blive afflaffede; jeg har ikke kunnet see, at dette kunde tillades, naar der skulde ligge den rette Sandhed i det foreliggende Forslag. Hvad gjøre vi nemlig? Vi væbne alt det vaabendygtige Mandskab, for at det i Hærens Stund kan værne om Fædrelandet; men er det saa, kan det paa samme Tid ikke tillades at lade Nogen smutte bort. Jeg tænker mig f. Ex. to Kammerater, en mindre bemiblet og en mere bemiblet, staaende ved Siden af hinanden, medens de i Fredens Dage uddannedes for at kunne forsvare deres Fædreland; hvis man nu i Hærens Stund lader den Bemibledede slippe bort, saa vil den Ubemibledede komme til, at savne denne, og det i meget stort Omfang, og jeg foresliller mig da, at det vil komme til at virke nedtrykkende paa denne Mand, naar han seer, at det, naar Alt kommer til Alt, dog ikke er det hele Folk, som værner om Fædrelandet. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) var vel ogsaa mod Stillingsvæsenet, men han kom til dette Resultat ved den Betragtning, at det muligviis vilde være farligt at afflatte det, da dette let kunde føre til, at en Deel gik sin Vej ved Sessionerne. Jeg skal i den Anledning tillade mig at spørge det ærede Medlem, om han ikke finder, at det er værre, istedetfor at aabne een Dør, at aabne to. Jeg troer imidlertid ikke, at det, at Stillingsvæsenet bliver afflaffet, vil føre med sig, at flere vilde blive casserede paa Sessionerne; tværtimod mener jeg — hvad ogsaa den høitærede Krigsminister iforgaars bemærkede —, at den Omstændighed, at Ingen vil kunne blive fri, vil bevirke, at den offentlige Mening vil øde et Tryk paa Mange, saa at det vil blive anset for en Bancere, om man vil sige ad denne Vej at slippe ud. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der bør gjøres Alt, hvad der kan gjøres for at forhindre, at der i saa Henseende bliver brugt Misbrug; men paa den anden Side kan jeg ikke indsee, at Afflaffelsen af Stillingsvæsen og Nummerbygning vil afftekomme større Ulemper i denne Retning. Det er dette, som har ligget mig paa

Sinde, og endnu ligger mig paa Sinde, og jeg vil erklære, at det er en Betingelse for, at jeg kan stemme for at bringe disse store Offre, at Stillingsvæsen og Nummerbygning blive afflaffede; og jeg maa derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Krigsminister, om han ikke troer, at der kan optages en Bestemmelse i denne Lov om Afflaffelsen heraf. Den høitærede Krigsminister har i Motiverne varmt udtalt sig for, men der findes ingen Bestemmelse i denne Lov om, at det skal afflaffes, og det er, som sagt, en Betingelse for, at jeg kan give mit Minde til disse Offre, at jeg faaer Bished for, at Stillingsvæsen og Villaarsbygning virkelig blive afflaffede.

S. Jørgensen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler, naar han udtalte, at, hvis han ikke havde bestemt Bished for, at Stillingsvæsenet vilde blive afflaffet, kunde han ikke driste sig til at stemme for denne Lov. Derimod er jeg ikke fuldkommen enig med den ærede næstsidste Taler — og jeg troer dog, at der neppe er Nogen her i denne Sal, som vil regne mig til at henhøre til Følelspolitikerne —, naar han henpegede til, at en saadan Armee, som det foreliggende Forslag antyder, vilde være en Udæstning mod en af ham antydet stor Magt. Jeg troer dog, at man tør sige, at, hvis dette er en Udæstning, saa er vor nuværende Tilstand ogsaa en Udæstning, idet den Armeeor- ganisation, som Danmark for Diebliffet har, og hvortil Rigsdagen sandsynligtviis vil bestemme sig til i det Væsentlige at bevillige de Penge, den forelagte Finantslov kræver, stiller omtrent en ligesaa stor Armee til Krigsforvarelsens Raadighed og kræver omtrent de samme Udgifter. Det forekommer mig forøvrigt, at der gjennem hans Foredrag i det Hele taget gik en Aand, der faldt meget nær sammen med de Indvendinger af en gammel Militair, som vi igjennem et ombeelt Skrift ere blevne bekendte med. Jeg vil dog hertil sige, at jeg i Meget kan ansee denne Mandes Indvendinger for rigtige og fornuftige, men deraf følger ikke, at man i Gæt og Alt kan tiltræde dem. Hvad vor nuværende militaire Stilling angaaer, saa er jo som bekendt den Byrde, som i det næste Finantsaar derved vil